

РЕШЕНИЕ

№ 997

гр. София, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 01.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **217** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на А. Ц. А., чрез адвокат Р. С. с адрес за призоваване от [населено място], [улица], вх. Б, партер срещу Заповед № 484з-4001/12.12.2022 г. на Директора на Главна Дирекция „Жандармерия, Специализирани операции и борба с тероризма“ – МВР, с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение. В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Твърди се, че същата не отговаря на изискванията на чл. 21, ал. 1 от АПК, защото не съдържа всички данни, посочени в разпоредбата. От оспорения акт не става ясно, какви са доказателствата за извършеното нарушение, както и при какви обстоятелства е извършено то. Посочва се, че по време на дисциплинарното производство не са събрани конкретни доказателства за това, че А. е извършил тежко дисциплинарно нарушение - по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, заради което му е наложено най-тежкото, предвидено в закона наказание. Инвокирани са доводи, че изводите на дисциплинарно-наказващият орган противоречат с приложени по преписката доказателства, а именно с тези, събрани в хода на образуваното наказателно производство. От изпратените от СРП документи, касаещи хода на досъдебно производство № 286/2022 г. по описа на СО-СГП, пр. пр. № 24280/2022 г. по описа на СРП, е видно, че по това производство оспорващият е бил разпитан само като свидетел и не е бил привлечен към наказателна отговорност. На следващо място

се сочи, че оспорената заповед е издадена при неспазване на установената форма – не е налице точно и конкретно описание на фактическата обстановка, липсва конкретика във фактическата и правната обосновка на извършеното нарушение и не са обсъдени доказателствата, въз основа на които е установено нарушението, което от своя страна представлява само по себе си самостоятелно основание за отмяна на оспорвания акт. Твърди се, че описаната фактическа обстановка по никакъв начин не съдържа данни, сочещи, че А. е извършил действия или бездействия, уронващи доброто име на институцията или в какво се състои злоупотребата с правомощия. Според жалбоподателя, дори и да приемем че има извършено дисциплинарно нарушение, то наложеното дисциплинарно наказание е несъразмерно с тежестта му, което е в противоречие с чл. 6 от АПК. Оспорената заповед съдържа общо и абстрактно описание на фактическите предпоставки, послужили на административния орган, като основание за издаването ѝ. Не е описано конкретното поведение на служителя и неговите действия или бездействия, представляващи нарушение на служебната дисциплина. Не е изяснена всеотчетливо и обективно фактическата обстановка от значение за правилната преценка на вината на А.. Решението на дисциплинарно-наказващия орган е взето, без анализ на всички факти и обстоятелства, както поотделно така и в своята съвкупност, което е довело до непълнота на проверката и неправилна преценка на събраните доказателства. Не обясненията обясненията на оспорвания, че същият е имал семейни и служебни проблеми и това вероятно е спомогнало, същият да се разсее и да не плати взетите от магазина артикули. Не са уважени и направените от жалбоподателя доказателствени искания, като така не е разкрита обективната истина. Преди да наложи дисциплинарното наказание, дисциплинарно-наказващият орган е следвало да обсъди всички събрани по случая доказателства и съобразно законовите изисквания на чл. 206, ал. 3 и ал. 4 ЗМВР, да изясни в пълен обем фактическите обстоятелства. Неизпълнението на това задължение представлява съществено нарушение на административно-производствените правила. При издаването на процесната заповед дисциплинарно наказващият орган не е съобразил формата на вината и цялостното поведение на служителя по време на службата. А. А. през цялата си служебна дейност няма наложено нито едно дисциплинарно наказание, което е смекчаващо отговорността обстоятелство и е следвало да бъде взето предвид при налагането на наказанието. На последно място се твърди, че оспорената заповед е издадена при несъответствие с целта на закона – отменително основание по чл. 146, т. 5 от АПК. Целта на наказанието е да се предупреди и служителя да не извършва повече дисциплинарни нарушения. В случая при налагането на най-тежкото наказание тази цел няма да бъде постигната.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява лично. Упълномощеният от него адвокат С. поддържа жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по оспорването, Директорът на Главна Дирекция „Жандармерия, Специализирани операции и борба с тероризма“ – МВР не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Х. намира жалбата за неоснователна, като развива подробни доводи в писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени

доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на налагане на процесното дисциплинарно наказание А. А. е бил назначен на длъжност „водач на оперативен автомобил, I степен“, в сектор „Оперативен дежурен център“, при Главна Дирекция „Жандармерия, специализирани операции и борба с тероризма“ – МВР.

Дисциплинарното производство срещу оспорващия е започнало след предложение рег. 484р-13335/29.07.2022 г. от Директора на Главна Дирекция „Жандармерия, Специализирани операции и борба с тероризма“ – МВР, с приложение искане № 7740/28.07.2022 г. по описа на Следствен отдел при Софийска градска прокуратура. В документите се съдържат данни за това, че на 26.07.2022 г., около 12:30 ч. в [населено място], [улица], магазин „Хоуммакс“, младши инспектор А. Ц. А. - водач на оперативен автомобил I степен в сектор „Оперативен дежурен център“ при Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ е отнел чужди движими вещи - два броя флакони с газ и газова запалка-горелка, от владението на друго, без негово съгласие, с намерение незаконно да ги присвои - престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 9, във връзка с чл. 194, ал. 1 от НК. По случая е образувано досъдебно производство № 286/2022 г. по описа на СО-СГП, пр. пр. № 24280/2022 г. по описа на СРП.

На основание чл. 207, ал. 1 от ЗМВР, със заповед рег. № 484з-2316/29.07.2022 г. (л. 46-47) на Директора на Главна Дирекция „Жандармерия, Специализирани операции и борба с тероризма“ – МВР е образувано дисциплинарно производство срещу А. Ц. А. и е назначен дисциплинарно-разследващ орган – комисия от петима служители на дирекцията.

Държавният служител се е запознал срещу подпис със заповедта на 11.08.2022 г.

На 02.08.2022 г. на А. е отправена покана за запознаване със заповедта и със събраните до момента писмени доказателства, както и да даде писмени обяснения.

Оспорващият се е възползвал от даденото му право и на 18.08.2022 г. е депозирал писмени обяснения (л. 64-66). В тях той посочва, че не е имал намерение да краде флаконите с газ, а е искал само да разбере колко струват единичните бройки, защото тогава те са се продавали само в промо-пакет по две. Бил е много разтревожен за детето си, което е било болно и е имал проблеми със съпругата си. Поставил ги е механично в страничния джоб на раницата, където обикновено носи вода, с намерение да ги извади на касата. Точно преди касата му е звъннал телефона и той се е разсеял, като е забравил да постави върху лентата посочените предмети. Бил е готов да ги заплати веднага, след като охраната на магазина ги е намерила в раницата му.

В хода на дисциплинарното производство са взети писмени сведения от служителите на магазин „Хоуммакс“, които са констатирани действията на А. и на полицейските служители, посетили на място магазина, след подадения сигнал за извършена кражба.

Комисията е изисквала записите 26.07.2022 г. от охранителните камери на магазин „Хоуммакс“. Същите са представени, под формата на запис на оптичен носител. Комисията е извършила визуален преглед на записа, като съдържанието му е отразено в протокол рег. № 484р-17614/10.10.2022 г. (л. 124-129). За съдържанието, записано върху предоставения оптичен носител е съставена експерта справка № 22/И.-167 от 26.08.2022 г. В нея са отразени действията на А. на 26.07.2022 г. в магазин „Хоуммакс“, като е отпечатан и снимков материал.

Комисията е приключила проверката с обобщена справка рег. № 484р-19803/14.11.2022 г., в която е направено предложение за налагане на А. на

дисциплинарно наказание „уволнение“. Оспорващият е бил запознат с обобщената справка на 16.11.2022 г. в присъствието на адвокат С., като на същата дата му е дадена възможност да даде допълнителни писмени обяснения. А. е депозирал обяснение на 17.11.2022 г. (л. 67-73), в което е повторил изложеното в предходните обяснения и е направил допълнителни оплаквания и твърдения за липса на обективност от страна на дисциплинарно-разследващия орган и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

С писмена резолюция от 18.11.2022 г., Директорът на Главна Дирекция „Жандармерия, Специализирани операции и борба с тероризма“ – МВР е приел възраженията.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, Директорът на Главна Дирекция „Жандармерия, Специализирани операции и борба с тероризма“ – МВР е направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на посоченото наказание спрямо държавния служител А. А., поради което е издал оспорената заповед.

Като доказателство по делото е приета кадрова справка за оспорващия рег. № 484р-14739 от 23.08.2022 г. (л. 159), видно от която същият не е бил наказван, по време на службата си в МВР и е бил награждаван три пъти с „писмена похвала“.

Видно от писмо на наблюдаващ прокурор от СРП, по досъдебно производство № 286/2022 г. по описа на СО-СГП, пр. пр. № 24280/2022 г. по описа на СРП (л. 195), по делото няма привлечено към наказателна отговорност лице, а производството е в процес на разследване.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на А. А. лично на 14.12.2022 г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена директно в АССГ на 23.12.2021 г. (вх. № 46817), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорената заповед, компетентния административен орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 197, ал. 1, т. 6, чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР, а именно че с деянието си А. А. е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се следното: нарушил е т. 15, 19, 20 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, за което на основание чл. 203, ал. 1, т. 13 се налага дисциплинарно наказание „уволнение“.

Съгласно чл. 205 от ЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 14 от ЗМВР. В разглеждания случай е налице заповед за образуване на дисциплинарно производство, поради което не се констатира нарушение на административно-производствените правила в тази връзка.

По делото няма данни оспорващия да е бил изслушван. Доколкото разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР предвижда алтернативно изслушване или приемане на обясненията

на държавния служител, в случая с приемането на обясненията на А. А., дисциплинарно-наказващият орган е се е освободил от задължението си да го изслуша.

Съгласно разпоредбата на чл. 204, т. 3 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди на служители на висши ръководни и ръководни длъжности – за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 6. В разглеждания случай е безспорно, че наказанието е наложено от Директора на Главна Дирекция „Жандармерия, Специализирани операции и борба с тероризма“ – МВР – служител на ръководна длъжност, а А. А. не е бил назначен на висша ръководна длъжност.

Преценявайки събрания в хода на дисциплинарното дело доказателствен материал, съдът намира изводите, до които е достигнал административния орган за правилни и обосновани по следните съображения.

В писмените обяснения, дадени в хода на дисциплинарното производство, както и жалбата, оспорващият не отрича, че на 26.07.2022 г. е посетил магазин „Хоуммакс“ в [населено място]. От магазина е закупил стъклен буркан, но е взел и не е заплатил два броя газови балони и газова горелка. Като причина за незалащането на артикулите са семейни проблеми и преумора.

Настоящият съдебен състав не приема като оправдание за поведението на А. тези негови твърдения.

Видно от дадените в хода на дисциплинарното производство обяснения от служителите на магазин „Хоуммакс“, действията на оспорващия са били проследени, чрез камерите за видео-наблюдение в магазина. Служителят П. П. в сведението си до дисциплинарно-разследващия орган (л. 99) посочва, че действията на А. му се сторили подозрителни и той започнал да го следи внимателно. Видял го, как бърка в пазарската си кошница и разопакова двата флакона, махайки найлоновото фолио, след което ги прибира в раницата си. След като П. видял, че А. А. не е заплатил артикулите на касата, той уведомил охраната на магазина и заедно с един от охранителите – Р. А., дал също сведение (л. 102), спрели същия преди да напусне сградата и го поканили в стаята на охраната. След като оспорващият бил помолен да покаже съдържанието на раницата, било констатирано наличието на неплатени стоки. За тях оспорващият твърдял, че са негови и че ги е взел само за сравнение, след което се легитимирал като служител на МВР. Пред дошлите полицаи от 05 РПУ-СДВР, извикани от управата на магазин „Хоуммакс“, А. също се легитимирал със служебната си карта.

Действията на А. А., свързани с вземането на флаконите и горелката, разопаковането им и поставянето им в раницата му, както и незаплащането им на касата се потвърждават и от протокола за преглед на записите от видео-камерите и от експертната справка на записите, описани по-горе.

Изложеното мотивира съда да приеме, че А. А. съвсем умишлено и при ясно съзнание е взел процесните вещи, разопаковал ги е, премахвайки найлоновото фолио, използвайки за това пазарската количка, за да прикрие действията си и отново там ги е поставил в черната си раница, която до тогава е била в количката, след което я е поставил на гърба си.

Като защитна версия следва да се приеме твърдение, че двата флакона са били поставени в страничния джоб на раницата, малко преди касата. Същите безспорно са се намирали вътре в нея и са поставен там много преди касовата зона, което се потвърждава от записите на охранителните камери.

С тези си действия А. А. е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина.

Твърденията на оспорващия и на неговия пълномощник се свеждат до доводи, за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и до обстоятелството, че оспорената заповед не е издадена в предписаната от закона форма.

За лишено от опора съдът намира възражението, че оспорената заповед не е издадена в предписаната от закона форма. В същата са описани подробно фактическите обстоятелства, касаещи извършването на нарушението, изброени и анализирани са събраните доказателства и са цитирани точно нарушените правни норми. Деянията на оспорващия по никакъв начин не се съвместяват с основните задълженията на служителите от МВР да спазват Конституцията и законите в страната. А. А. е нарушил т. 15 - държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме, т. 19 - държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява и т. 20 - държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си от Етичния Кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи. Събраните доказателства в хода на административното производство водят до категоричен извод, че А. А. е взел от магазин „Хоуммакс“ вещи, укрил ги е в раницата си със съзнателното намерение да не ги заплати. След като е бил уличен в извършването на тези действия, А. се е легитимирал със служебната си карта, очевидно надявайки се по този начин за избегне последствията от тях.

Съдът не може да приеме, че се налице смекчаващи отговорността обстоятелства. В случай, че А. е бил толкова разстроен или преуморен, той нямаше да отиде и да пазарува стоки за служебното барбекю, а още по-малко да шофира мотоциклет. Неправомерните му действия са последователни, умишлени и детайлно насочени към присвояване на чужди движими вещи.

В разглеждания казус е без значение на какъв етап е наказателното производство, образувано по случая и че А. не е привлечен до момента в качеството му обвиняем. Според становището, застъпено в константната съдебна практика липсата на наказателна отговорност не изключва наличието на дисциплинарна отговорност за едно и също деяние на държавния служител.

Събраните в хода на административното производство доказателства сочат безусловно, че с действията си А. А. е нарушил Етичния Кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, което станало известно на широк кръг лица – служители на магазин „Хоуммакс“ и полицейски служители от 05 РПУ-СДВР. Съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР извършеното представлява тежко дисциплинарно нарушение, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР. С извършването му се уронва престижът на службата.

Без значение е дали А. е бил на служба, в момента на извършване на нарушението. Безупречното поведение на служителите на МВР е задължително за тях както по време на изпълнението на служебните им задължения, така и извън службата им. Полицейските органи са един главните символи на държавността и законността и действията им са от огромно значение за доверието на гражданското общество в институциите. Ако тези

действия са в разрез със закона или дори с общоприетите норми за поведение, това ще доведе до загуба на доверие сред гражданите и до нежелание за спазване на утвърдения ред на държавно управление. В този смисъл Върховният административен съд се е произнасял нееднократно, като най-подробните мотиви са развити в тази насока в Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г., съгласно което в случаите, в които се нарушава установения обществен ред и деянието няма връзка с изпълнение на служебните задължения, ако поведението е несъвместимо с морала и е уронващо престижа на службата, е налице основание за уволнение.

Съдът намира за неоснователни оплакванията, касаещи неспазване на процедурата при провеждането на дисциплинарното производство.

Дисциплинарното производство е започнало с нарочен акт, с който оспорващият е бил запознат. Административният орган е дал възможност на А. А. да участва в производството, като същият е могъл да дава писмени обяснения, през различни етапи на развитието му.

Като несъществено нарушение, съдът намира обстоятелството, че направените доказателствени искания, по време на дисциплинарното производство не са уважени от дисциплинарно-разследващия орган. Съдът намира същите за неотнормими към разкриването на обективната истина. По преписката са събрани достатъчно доказателства, от които може да се направи преценка за поведението на държавния служител и за последствията от него.

Като несъществено следва да приеме и възражението, че не са разпитани посочени от него свидетели. В направените искания няма визирани конкретни обстоятелства, за които същите да бъдат разпитани. Основният факт, че А. А. е взел вещи от магазин „Хоуммакс“, които не са негова собственост и не ги е заплатил, се установява безусловно както от сведенията на очевидците на извършеното нарушение – служителите на магазина и от полицейските служители, които са били изпратени на място.

При определяне вида и размера на наказанието е взета предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Както бе посочено по-горе деянието на А. по своя характер се явява изключително тежко нарушение на служебната дисциплина, тъй като същото е със значителни вредни последици – уронва се престижа и авторитета на МВР и се създава недоверие у гражданите в институциите, което трябва да защитават техните права и да извършват превенция срещу административни нарушения и престъпления. Административният орган е взел предвид цялостното поведение на оспорващия по време на службата му в Главна Дирекция „Жандармерия, Специализирани операции и борба с тероризма“ – МВР. Видно от кадровата справка, той е бил награждаван с индивидуална писмена похвала, но това обстоятелство не намалява тежестта на извършеното от него нарушение.

Административният орган е издал оспорената заповед в сроковете по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно чл. 196, ал. 2 от ЗМВР дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В разглеждания случай

установяването на нарушението е станало след събирането на доказателства от дисциплинарно-разследващата комисия. Проверката е завършила с обобщената справка на комисията 14.11.2022 г., в която комисията е направила извода за извършено нарушение. От тази дата тече и преклузивният двумесечен срок за налагане на наказанието.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на спора по отношение на направените разноси, ответникът, чрез пълномощника си е поискал такива, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ц. А., чрез адвокат Р. С. срещу Заповед № 484з-4001/12.12.2022 г. на Директора на Главна Дирекция „Жандармерия, Специализирани операции и борба с тероризма“ – МВР, с която на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА А. Ц. А. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Главна Дирекция „Жандармерия, Специализирани операции и борба с тероризма“ – МВР, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния Административен Съд на Република България.